

XAVIER GRASET, pregoner 2013

Pregoner “LA FESTA MAJOR ÉS EL MOMENT PER FER VIDA DE POBLE”

Nascut a Vila-seca fa 50 anys, Xavier Graset viu en un etern dilema: el periodisme i el teatre. El primer el fa tocar de peus a terra. El segon és la seva passió artística. Ho confirma una llarga carrera professional amb micròfon i llibreta en mà, i una afició incansable com a actor i espectador al voltant dels escenaris. La premsa comarcal li va servir de trampolí a la ‘Primera Divisió’ de la radio catalana i, a dia d’avui, ha jugat gairebé tots els papers possibles a Catalunya Radio. Confessa, però, que ara se sent molt còmode dirigint L’Oracle. Li permet palpar l’actualitat política que anys enrere havia viscut seguint el dia a dia del Congrés dels Diputats a Madrid, però amb la perspectiva i l’anàlisi dels experts. En canvi, el Xavier artístic ara està immers en ‘Sobre els danys del tabac i...les ostres’, que portarà a Cubelles el 7 de setembre. Abans, farà un parèntesi de les vacances familiars per venir a estrenar-nos la Festa Major.

T’han proposat mai fer de pregoner?

I tant! Però és cert que fa molts anys que no faig el pregó de cap poble. Quan sortia a la tele era més reclamat, perquè en general els organitzadors sempre busquen gent més coneguda. Ara em fa especial il·lusió poder tornar a fer el pregó d’una Festa Major.

Per què?

Perquè t’obliga a capbussar-te a la vida quotidiana del poble. En el cas de

Cubelles, no em quedaré només amb el Charlie Rivel, el xató o la Tèrmica... que és el que tothom pot conèixer. Cal conèixer una mica la història més recent. M’agrada fer pregons amb un equilibri entre els tòpics del poble i el seu dia a dia...aconseguint animar la gent, clar!

Abans que la Comissió de Festes et demanés fer de pregoner, havies estat mai a Cubelles?

Fa anys, gràcies en Jordi Llompart, que era company de feina. Ell hi tenia

un vincle molt estret i jo havia vingut sovint.

I què et va semblar?

Segueix el perfil d’un típic poble de costa, amb un creixement força desorganitzat els últims anys...però al mateix temps també és un poble on es valora molt la vitalitat de la gent. Les ganes de fer-hi coses. També estic més o menys assabentat de la complicada vida política que l’envolta...[riu]. Espero aconseguir posar-me al dia sense perdre’m!

Què és el que més t'agrada d'una Festa Major?

Sobretot, que la gent trenqui les inèrcies de la resta de l'any. Antigament, la gent treballava al camp i esperava amb ànsies els dies de Festa Major perquè eren dies insòlits en tot l'any. Ara sembla que vivim en una festa permanent, però la Festa Major en el fons ens serveix per recuperar aquell moment especial de "trobada".

És el moment per fer vida de poble: trobar-se, unir els que acaben d'arribar a viure al poble amb els que viuen fora però vénen expressament... La Festa Major serveix per unir les vides aïllades.

A nivell professional, el nom de 'Xavier Graset' va associat al periodisme però també al teatre i espectacle. Amb quina de les dues vessants et quedaries?

Uf! Sens dubte, el teatre és la meua passió artística...però cada dia toco de peus a terra amb el periodisme. Quan

em vaig posar a estudiar, vaig estar a punt d'entrar a formar part dels 'Joglars'.. però vaig decidir-me pel periodisme. Ves a saber on seria ara, si no!
El periodisme m'ha donat estabilitat. Però ho he pogut compensar

amb el teatre. Per exemple, amb la representació de 'Sobre els danys del tabac...i les ostres', he estat durant varies setmanes pujant a teatres de la gran escena catalana, com la Villarroel.

Enfrontar-me cada nit al públic des del mateix escenari ha estat una sensació de molt respecte però reconec que m'ha enganxat!

I quins són aquests "danys" del tabac?

L'obra mescla dos contes d'Anton Txèkhov: 'Sobre els danys del tabac' i 'Les ostres'. El protagonista, Ivan Ivanòvitx [interpretat per Xavier Graset], fa una conferència benèfica perquè la dona li insisteix. Però enlloc d'afrontar el tema principal, acaba derivant a molts altres temes de la vida quotidiana. Al final, acabes descobrint que Ivanòvitx és un titella, que fa veure que és metge i científic sense ser ni una cosa ni l'altre. En el fons, utilitza el personatge per poder desfogar-se.

Queda descartat que sigui una teràpia per deixar de fumar... A quin perfil de públic recomanes que vingui a veure't el dia 7 de setembre, doncs?

Hi pot venir tothom, perquè és un monòleg ple de girs inesperats. Et pots estar pixant de riure però de sobte et deixa descol·locat. Els extrems del personatge et poden fer riure i plorar alhora. És cert que el text és de teatre clàssic, però està fet en clau divertida. 🎭

